

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ

ἔχοντος τῆς πρὸς τὸν Πλωτίνον συνουσίας φησὶν ὅτι “ ὁ δὲ κοινὸς ἡμῶν τε κάκείνων ἑταῖρος Βασιλεὺς ὁ Τύριος 15 οὐδ’ αὐτὸς ὀλίγα πεπραγματευμένος κατὰ τὴν Πλωτίνου μίμησιν.” συνέθηκε ταῦτα ὄντως κατιδών, ὅτι τῆς Ἀμελίου περιβολῆς τὸ ἀφιλόσοφον παντελῶς ἐφυλαξάμην καὶ πρὸς ζῆλον τὸν Πλωτίνου γράφων ἀφεώρων. ἀρκεῖ τοίνυν ὁ τοσοῦτος ἀνὴρ καὶ ἐν κρίσει πρῶτος ὃν καὶ ὑπειλημμένος 20 ἄχρι νῦν τοιαῦτα γράφων περὶ Πλωτίνου, ὡς, εἰ καὶ καλοῦντί με τὸν Πορφύριον συνέβη δυνηθῆναι συμμῖξαι αὐτῷ, οὐδ’ ἀν τέγραφεν, ἀ πρὶν ἀκριβῶσαι τὸ δόγμα γράψαι ἐπεχείρησεν.

22. Άλλὰ τιή μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτραν—φησὶν ὁ Ἡσίοδος—λέγειν; εἰ γὰρ δεῖ ταῖς μαρτυρίαις χρῆσθαι ταῖς παρὰ τῶν σοφῶν γεγενημέναις, τίς ἀν εἴη σοφώτερος θεοῦ, καὶ θεοῦ τοῦ ἀληθῶς εἰρη-
5 κότος·

Οἶδα δ’ ἐγὼ ϕάμμου τ’ ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης
καὶ κωφοῦ ξυνίημι καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω;
‘Ο γὰρ δὴ Ἀπόλλων ἐρομένου τοῦ Ἀμελίου, ποῦ ἡ
Πλωτίνου ψυχὴ κεχώρηκεν, ὁ τοσοῦτον εἰπὼν περὶ¹⁰ Σωκράτους·

Ἄνδρῶν ἀπάντων Σωκράτης σοφώτατος,
ἐπάκουσον, ὅσα καὶ οἷς περὶ Πλωτίνου ἐθέσπισεν·

Ἄμβροτα φορμίζειν ἀναβάλλομαι ὅμινον ἀοιδῆς
ἀμφ’ ἀγανοῦ φίλοιο μελιχροτάταισιν ὑφαίνων
15 φωναῖς εὐφήμου κιθάρης χρυσέω ὑπὸ πλήκτρω.
κλήζω καὶ Μούσας ξυνὴν ὅπα γηρύσσασθαι